

هر مندالیک له نهوی ئادهم له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده کات، بویه ئه ویش (منداله که) ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز به هوی ئه و ئازاره ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و کوره که ی نه بیټ

له ئه بی هورهیره وه - په زای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغمبری خودا بوو - صلی الله علیه وسلم - که ده یفه رموو: «هر مندالیک له نهوی ئادهم له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده کات، بویه ئه ویش (منداله که) ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز به هوی ئه و ئازاره ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و کوره که ی نه بیټ»، پاشان ئه بو هورهیره - ئه م نایه ته ی خوینده وه - : { وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّبْتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ لِلرَّجِيمِ } [آل عمران: 36] واته: {وه من په نا به تو ده گرم که خوی و نه وه کانی بپارزیت له شهیتانی نه فرینلیکراو [صه حجه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]}

هر مندالیک له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده دات، بویه منداله که ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز راسته و خو پاش له دایکبوون به هوی ئه و ئازاردانه ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و عیسای کوری نه بیټ - عیله ما السلام -، خوی گه وره ئه وانی پاراست له م ئازاردانه ی شهیتان له پاش له دایکبوون ئه میش به هوی نزا ی دایکی مهربمه وه که خوی گه وره له قورئانی پیروژدا باسی کردوو: {قَلَمًا وَصَعْتَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَصَعْتُهَا أَنسَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَصَعَتْ وَلَيْسَ لِذَكَرِ كَلِمَاتٍ إِلَّا أَنسَىٰ وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرِيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّبْتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ لِلرَّجِيمِ} [آل عمران: 36] واته: {جا کاتیک (دایکی مهربم) که سکه که ی دانا ووتی: ئه ی پهروه ردگارم خو من کچم بوو به راستی خوا زاناره به وهی که بوو به تی کوریش وه ک کچ نیه (مه به ست له وه یه له و کاته دا کوران ده کران به نزر بو خزمه تکرندی بیت المقدس: به بیت ئه لمه قدیس-) وه بیگومان منیش ناوم نا مهربم وه من په نا به تو ده گرم که خوی و نه وه کانی بپارزیت له شهیتانی نه فرینلیکراو}، خوی گه وره وه لآمی نزا که ی دایکی مهربمی دایه وه، بویه مهربم کوره که ی پاراست له م ئازاردانه ی شهیتانی نه فرینلیکراو و دوورخراو له په حمه تی خوی گه وره - سبحانه و تعالی -، و مهربم به ک مندالی بوو ئه میش ته نها عیسا بوو - علیه السلام -، و ئه م ئازاردانه ی شهیتان هه قیقه ت و راستیه، مانای ئه وه نیبه شهیتان هیوا ده خوازیت به گومرا کردنی مروف که لیکدانه وه ی موخته زیله کان به م شیوه یه سه باره ت به م فه رموده یه، پیوسته مسولمان باوه ری پیی هه بیټ له سه ر هه قیقه ته که ی خوی؛ ئه میش مه زه بی ئه هلی سونه وجهه ماعه ته

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10994>

